

Змістовий модуль 3. Сили безпеки України як суб'єкти сектору безпеки і оборони.

Заняття 15. Державна служба з надзвичайних ситуацій та Державна міграційна служба: призначення, структура, особливості функціонування.

Навчальні питання:

1. Державна служба з надзвичайних ситуацій: призначення, структура та особливості функціонування.
2. Державна міграційна служба: призначення, структура, особливості функціонування

Заклучна частина – 5 хвилин.

Література

1. Конституція України (зі змінами).-К.: Велес, 2000.
2. Закон України “Про національну безпеку України” від 21.06.2018 року, № 2469-VIII).
3. Закон України “Про правовий режим надзвичайного стану” від 16.03.2000 року, № 1550-III).
4. Закон України “Про об’єкти підвищеної небезпеки” від 18.01.2001 № 2245 (в редакції 09.04.2014 року).
5. Закон України “Про критичну інфраструктуру” від 16.11.2021 року, № 1882-IX.
6. Кодекс цивільного захисту України: від 02.10.2012 № 5403-VI.
7. Концепція забезпечення національної системи стійкості: Указ Президента України від 27.09.2021 № 479/2021.
8. Стратегія національної безпеки України: затверджено Указом Президента України від 14 вересня 2020 року, №392/2020.
9. Стратегія воєнної безпеки України: затверджено Указом Президента України від 25 березня 2021 року, №121/2021.
10. Про затвердження Положення про єдину державну систему цивільного захисту: Постанова КМ України від 09.01.2014 № 11.
11. Про затвердження типових положень про функціональну і територіальну підсистеми єдиної державної системи цивільного захисту: Постанова КМ України від 11.03.2015 №101.
12. Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій. Затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 № 1052 (зі змінами).
13. Наказ ДСНС від 30.04.2020 № 277 “Про затвердження положень про самостійні структурні підрозділи апарату ДСНС та підрозділи у їх складі”.
14. Постанова КМУ від 20 серпня 2014 р. № 360 Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України.

Вступ

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

Стаття 3. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Стаття 16. Забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи - катастрофи планетарного масштабу, збереження генофонду Українського народу є обов'язком держави.

Стаття 50. Кожен має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди.

На 10-ій Міжнародній конференції з цивільного захисту, яка відбулася в Аммані (Йорданія) 3-5.04.1994р. держави - учасники прийняли Декларацію з цивільного захисту.

Термін “цивільний захист” використовується для визначення всіх гуманітарних заходів, спрямованих на захист населення і територій від усіх катастроф та НС природного або техногенного характеру.

Резолюція Ради безпеки ООН № 2034 закликала уряди створити служби цивільного захисту.

На виконання цього рішення, визнаючи провідну роль ООН в забезпеченні безпеки громадянського суспільства, держава Україна створила Міністерство надзвичайних ситуацій України, яке було головним органом у системі центральних органів виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері цивільного захисту, рятувальної справи та гасіння пожеж, державного нагляду у сфері техногенної, пожежної, промислової безпеки та гірничого нагляду, поводження з радіоактивними відходами, ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, профілактики травматизму невиробничого характеру, а також гідрометеорологічної діяльності.

24 грудня 2012 року було реорганізоване в Державну службу України з надзвичайних ситуацій (Указ Президента України № 726/2012 від 24 грудня 2012 року “Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади”).

Цивільний захист – це функція держави, спрямована на захист населення, територій від НС шляхом запобігання таким ситуаціям, ліквідації їх наслідків у мирний час та в особливий період (Закон України від 2.10.12. № 5403_ VI “Кодекс ЦЗ України”).

В цьому і полягає *актуальність* цієї теми.

1. ПРИЗНАЧЕННЯ, СТРУКТУРА ТА ЗАВДАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

Державна служба України з надзвичайних ситуацій (ДСНС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сфері:

- ❖ цивільного захисту;
- ❖ захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню;
- ❖ ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій;
- ❖ рятувальної справи;
- ❖ гасіння пожеж;
- ❖ пожежної та техногенної безпеки;
- ❖ діяльності аварійно-рятувальних служб;
- ❖ також гідрометеорологічної діяльності.

ДСНС у своїй діяльності керується **Конституцією** та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Державна служба України з надзвичайних ситуацій – центральний орган виконавчої влади що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту.

До складу ДСНС структурно входять:

- апарат державної служби України з надзвичайних ситуацій;
- 25 територіальних органів ДСНС України та підпорядковані їм підрозділи;
- 11 підрозділів безпосереднього підпорядкування апарату ДСНС;
- навчальні заклади та науково-дослідні установи;
- підприємства, установи, організації.

Розглянемо основні підрозділи складових Державної служби України з надзвичайних ситуацій.

Керівництво Державної служби України з надзвичайних ситуацій:

Голова Державної служби України з надзвичайних ситуацій

Перший заступник Голови Державної служби України з надзвичайних ситуацій

Заступник Голови Державної служби України з надзвичайних ситуацій

Заступник Голови Державної служби України з надзвичайних ситуацій.

Апарат державної служби України з надзвичайних ситуацій:

- Департамент запобігання надзвичайним ситуаціям;
- Департамент реагування на надзвичайні ситуації;
- Департамент організації заходів цивільного захисту;
- Департамент економіки і фінансів;
- Департамент ресурсного забезпечення;
- Адміністративний департамент;
- Департамент персоналу;
- Управління авіації та авіаційного пошуку і рятування;
- Управління організації медичного забезпечення, медико-біологічного захисту та охорони праці;
- Управління гідрометеорології;
- Юридичне управління;
- Управління європейської інтеграції та міжнародного співробітництва;
- Управління власної безпеки та протидії корупції;
- Відділ взаємодії із засобами масової інформації та комунікацій з громадськістю;
- Відділ внутрішнього аудиту;

- Відділ впровадження реформ органів та підрозділів цивільного захисту;
- Режимно-таємний сектор;
- Сектор спеціального зв'язку;
- Сектор гендерної рівності;
- Сектор мобілізаційної роботи.

Територіальні органи управління ДСНС в областях, м. Києві та їм підпорядковані підрозділи

Головні управління ДСНС України
у Вінницькій, Волинській, Київській, Дніпропетровській, Закарпатській, Донецькій, Житомирській, Запорізькій, Івано-Франківській, Кіровоградській, Луганській, Львівській, Миколаївській, Одеській, Полтавській, Рівненській, Сумській, Тернопільській, Харківській, Херсонській, Хмельницькій, Черкаській, Чернігівській, Чернівецькій областях та м. Київ

- Аварійно-рятувальні загони спеціального призначення;
- Загони технічної служби;
- Пожежно-рятувальні загони;
- Воєнізовані гірничорятувальні загони;
- Частини технічної служби;
- Пожежно-рятувальні частини;
- Пожежно-рятувальні пости;
- Центри забезпечення діяльності;
- Оперативно-координаційні центри;
- Центри оперативного зв'язку, телекомунікаційних систем та інформаційних технологій.

1, 2, 3, 4, 5 регіональні відділи внутрішнього аудиту (м. Київ, м. Львів, м. Харків, м. Дніпро, м. Одеса,)
6 регіональний відділ внутрішнього аудиту інформаційних технологій (м. Київ)

Апарат ДСНС України

Підрозділи центрального підпорядкування

Міжрегіональний центр швидкого реагування ДСНС (м. Ромни Сумської обл.)

Мобільний рятувальний центр швидкого реагування ДСНС (м. Київ)

2 Спеціальний центр швидкого реагування ДСНС (м. Дрогобич Львівської обл.)

3 Спеціальний центр швидкого реагування ДСНС (с. Жеребкове Ананьївського р-ну Одеської обл.)

Спеціальний авіаційний загін ОРС ЦЗ ДСНС України (м. Ніжин Чернігівської обл.)

Управління забезпечення Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту ДСНС України (м. Київ)

Центр психологічного забезпечення підр-лів

Центр музичного мистецтва

Центр зв'язку та управління ДСНС України (м. Переяслав Київської обл.)

Управління оперативного зв'язку та електронних комунікацій ДСНС України (м. Київ)

Міжрегіональний центр гуманітарного розмінування та швидкого реагування ДСНС (с. Ватутіне Нововодолазького району Харківської області)

Медичний центр Державної служби України з надзвичайних ситуацій (м. Київ)

Державний центр сертифікації ДСНС України (м. Київ)

Заклади освіти та науково-дослідні установи

Національний університет цивільного захисту України (м. Харків)

Черкаський інститут пожежної безпеки НУЦЗ (м. Черкаси)

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності (м. Львів)

Вище професійне училище ЛДУБЖ (м. Вінниця)

Ліцей цивільного захисту ЛДУБЖ (м. Вінниця)

Український гідрометеорологічний інститут (м. Київ)

Інститут державного управління та наукових досліджень з цивільного захисту (м. Київ)

Навчально-методичні центри ЦЗ та БЖД в областях та м. Києві

Спеціалізовані формування

Державний воєнізований гірничорятувальний (аварійно-рятувальний) загін (м. Кривий Ріг)

Дніпропетровський воєнізований гірничорятувальний (аварійно-рятувальний) загін ДСНС (м. Дніпро)

Підприємства, організації і установи

Державне підприємство "Український авіаційний метеорологічний центр" (м. Бориспіль)

Головний авіаційний координаційний центр пошуку і рятування (м. Київ)

Український гідрометеорологічний центр (м. Київ) (з регіональними структурами)

Медичний реабілітаційний центр "Одеський" (м. Одеса)

Територіальні органи ДСНС України в областях м. Києві та підпорядковані їм підрозділи.

Головні управління ДСНС України у: Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій, Запорізькій, Київській, Луганській, Львівській, Миколаївській, Одеській, Полтавській, Рівненській, Харківській, Херсонській, Хмельницькій, Волинській, Житомирській, Закарпатській, Івано-Франківській, Кіровоградській, Сумській, Тернопільській, Черкаській, Чернівецькій, Чернігівській областях та місті Києві.

Підпорядковані підрозділи:

Аварійно-рятувальні загони спеціального призначення;

Загони технічної служби;

Пожежно-рятувальні частини;

Пожежно-рятувальні пости;

Центри забезпечення діяльності;

Оперативно-координаційні центри;

Центри оперативного зв'язку, телекомунікаційних систем та інформаційних технологій.

- *Підрозділи центрального підпорядкування*
- *Спеціалізовані формування*
- *Заклади освіти та науково-дослідні установи;*
- *Підприємства, установи, організації.*

Основними завданнями Державної служби України з надзвичайних ситуацій є:

1) реалізація державної політики у сфері цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, запобігання їх виникненню, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності;

2) здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням і виконанням вимог законодавства у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб;

3) внесення на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у зазначених сферах;

4) реалізація в межах повноважень, передбачених законом, державної політики у сфері волонтерської діяльності.

Пріоритетні завдання

ПРІОРИТЕТНІ ЗАВДАННЯ ДСНС

29

РЕАГУВАННЯ НА НАДЗВИЧАЙНІ СИТУАЦІЇ
ТА НЕБЕЗПЕЧНІ ПОДІЇ

Ліквідація наслідків бойових дій

Гасіння пожеж

Гуманітарне розмінування

Розбір завалів зруйнованих
внаслідок обстрілів будівель
і споруд

ПРІОРИТЕТНІ ЗАВДАННЯ ДСНС

31

ДОПОМОГА ПОСТРАЖДАЛОМУ НАСЕЛЕННЮ

Доставка гуманітарних вантажів

Підтримання сталого функціонування
об'єктів життєзабезпечення

Законом України “Про об’єкти підвищеної небезпеки” від 18.01.2001 № 2245 (в редакції 09.04.2014 року) визначено найбільш небезпечні об’єкти у сфері цивільного захисту, захисту населення і територій, пожежної та техногенної безпеки, а також гідрометеорологічної діяльності

Основними загрозами безпеці життєдіяльності цивільного населення України є:

- завдання збитків навколишньому середовищу внаслідок руйнування АЕС;
- руйнування потенційно небезпечних підприємств, пов’язаних з виробництвом, переробкою та зберіганням сильнодіючих отруйних, вибухонебезпечних і пожежонебезпечних речовин;
- штучне створення зон масштабних пожеж та зон затоплень внаслідок навмисного руйнування гідротехнічних споруд, в першу чергу руйнування шлюзів Дніпровського каскаду.

В Плані цивільного захисту на особливий період передбачається:

- об’єкти хімічної небезпеки: I ступеню – 75, II ступеню – 191. Всього – 266 об’єктів;
- АЕС – 4 (Рівненська, Хмельницька, Південна - Українська, Запорізька);
- об’єкт “Укриття” та сховище відпрацьованого ядерного палива у зоні Чорнобильської АЕС;
- підприємства з видобутку та переробки уранової руди (Кіровоградська, Миколаївська та Дніпропетровська області);
- підприємств, що пов’язані з радіоактивними відходами;

- дослідницькі реактори (м. Київ);
- гідротехнічні споруди Дніпровського каскаду та Дністровського водосховища – 7 об'єктів

Основи функціонування Державної служби України з надзвичайних ситуацій

Залежно від масштабу і особливостей надзвичайної ситуації, що прогнозується або виникла, в межах конкретної території встановлюється один із таких режимів функціонування єдиної державної системи цивільного захисту:

- повсякденного функціонування;
підвищеної готовності;
надзвичайної ситуації;
надзвичайного стану.

Сутність режиму повсякденного функціонування:

забезпечення спостереження, гідрометеорологічного прогнозування та здійснення контролю за станом навколишнього природного середовища та небезпечних процесів, що можуть призвести до виникнення надзвичайних ситуацій на потенційно небезпечних об'єктах, об'єктах підвищеної небезпеки і прилеглих до них територіях, а також на територіях, на яких існує загроза виникнення геологічних та гідрогеологічних явищ і процесів;

- здійснення цілодобового чергування пожежно-рятувальних підрозділів;

здійснення планових заходів щодо запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, забезпечення безпеки та захисту населення і територій від таких ситуацій, а також заходів щодо підготовки до дій за призначенням органів управління та сил цивільного захисту;

забезпечення готовності органів управління та сил цивільного захисту до дій за призначенням.

Сутність режиму підвищеної готовності:

здійснення оповіщення органів управління та сил цивільного захисту, а також населення про загрозу виникнення надзвичайної ситуації та інформування його про дії у можливій зоні надзвичайної ситуації;

формування оперативних груп для виявлення причин погіршення обстановки та підготовки пропозицій щодо її нормалізації;

посилення спостереження та контролю за гідрометеорологічною обстановкою, ситуацією на потенційно небезпечних об'єктах, території об'єкта підвищеної безпеки та за його межами, території, на якій існує загроза виникнення геологічних та гідрогеологічних явищ і процесів, а також здійснення постійного прогнозування можливості виникнення надзвичайних ситуацій та їх масштабів;

уточнення (у разі потреби) планів реагування на надзвичайні ситуації, здійснення заходів щодо запобігання їх виникненню;

уточнення та здійснення заходів щодо захисту населення і територій від можливих надзвичайних ситуацій;

приведення у готовність наявних сил і засобів цивільного захисту, залучення у разі потреби додаткових сил і засобів.

Сутність режиму надзвичайної ситуації:

здійснення оповіщення органів управління та сил цивільного захисту, а також населення про виникнення надзвичайної ситуації та інформування його про дії в умовах такої ситуації;

призначення керівника робіт з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації та утворення у разі потреби спеціальної комісії з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації;

визначення зони надзвичайної ситуації;

здійснення постійного прогнозування зони можливого поширення надзвичайної ситуації та масштабів можливих наслідків;

організація робіт з локалізації і ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, залучення для цього необхідних сил і засобів;

організація та здійснення заходів щодо життєзабезпечення постраждалого населення;

організація та здійснення (у разі потреби) евакуаційних заходів;

організація і здійснення радіаційного, хімічного, біологічного, інженерного та медичного захисту населення і територій від наслідків надзвичайної ситуації;

здійснення безперервного контролю за розвитком надзвичайної ситуації та обстановкою на аварійних об'єктах і прилеглих до них територіях;

інформування органів управління цивільного захисту та населення про розвиток надзвичайної ситуації та заходи, що здійснюються.

Сутність режиму надзвичайної ситуації:

Додаткові заходи:

тимчасова чи безповоротна евакуація людей з місць, небезпечних для проживання, з обов'язковим наданням їм стаціонарних або тимчасових жилих приміщень

встановлення карантину та проведення інших обов'язкових санітарних та протиепідемічних заходів;

з метою готовності до термінового проведення великих обсягів аварійно-рятувальних і відновлювальних робіт, залучати до виконання цих робіт військові частини Збройних Сил.

Сутність режиму надзвичайного стану (додаткові заходи):

тимчасова чи безповоротна евакуація людей з місць, небезпечних для проживання, з обов'язковим наданням їм стаціонарних або тимчасових жилих приміщень;

встановлення карантину та проведення інших обов'язкових санітарних та протиепідемічних заходів;

з метою готовності до термінового проведення великих обсягів аварійно-рятувальних і відновлювальних робіт, залучати до виконання цих робіт військові частини Збройних Сил;

здійснення заходів життєзабезпечення населення, постраждалого під час ведення воєнних дій або внаслідок цих дій;

ліквідація пожеж, які виникають під час ведення воєнних дій або

внаслідок цих дій;

виявлення та позначення районів, які зазнали радіоактивного, хімічного та біологічного зараження (крім районів бойових дій);

санітарна обробка людей та спеціальна обробка одягу, техніки, обладнання, будівель і територій, які зазнали радіоактивного, хімічного та біологічного забруднення;

участь у заходах з пошуку та знешкодження вибухонебезпечних предметів, які залишилися після ведення воєнних дій;

охорона громадського порядку в районах, які постраждали під час особливого періоду;

розробка та здійснення заходів, спрямованих на забезпечення сталого функціонування об'єктів економіки у воєнний час;

забезпечення постійної готовності сил і засобів цивільного захисту до дій в особливий період.

Додаткові заходи:

навчання населення способам захисту від небезпек, які виникають під час ведення воєнних дій або внаслідок цих дій;

оповіщення населення про небезпеки, які виникають під час ведення воєнних дій або внаслідок цих дій;

евакуація населення, матеріальних та культурних цінностей у безпечні райони;

забезпечення населення засобами колективного та індивідуального захисту;

проведення заходів світломаскування та інших видів маскування;

проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт у разі виникнення небезпеки для населення під час ведення воєнних дій або внаслідок цих дій, а також внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного природного та соціально-політичного характеру;

надання, під час особливого періоду медичної допомоги постраждалому населенню, організація його лікування та проведення санітарно-протиепідемічних заходів.

Висновки

На основі аналізу концептуальних нормативно-правових документів, наукових напрацювань та сьогоденної ситуації в Україні встановлено, що найактуальнішим є питання розвитку ефективних механізмів реагування на кризові ситуації, що загрожують державній безпеці України. У сучасному суспільстві механізми управління відіграють основну роль у державній політиці щодо прогнозування надзвичайних ситуацій. Механізми управління є нібито “знаряддям управління” в устрої держави. Важливим є вдосконалення чинних та розроблення нових механізмів реагування на кризові ситуації, що загрожують державній безпеці України.

Державна служба України з надзвичайних ситуацій під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з іншими державними органами, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, тимчасовими консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, утвореними Кабінетом Міністрів України, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, громадськими спілками, профспілками та організаціями роботодавців, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, а також підприємствами, установами, організаціями.

2. ДЕРЖАВНА МІГРАЦІЙНА СЛУЖБА: ПРИЗНАЧЕННЯ, СТРУКТУРА, ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ

Державна міграційна служба України (ДМС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

2. ДМС у своїй діяльності керується [Конституцією](#) та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Основними функціями ДМС є:

1) реалізація державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів;

2) внесення на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів.

Завдання ДМС:

1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств та в установленому порядку подає їх Міністрові внутрішніх справ;

2) проводить аналіз міграційної ситуації в Україні, проблем біженців та інших категорій мігрантів, розробляє поточні та довгострокові прогнози із зазначених питань;

3) здійснює у межах компетенції провадження з питань прийняття до громадянства України і про припинення громадянства України та подає відповідні документи на розгляд Комісії при Президентові України з питань громадянства, а також забезпечує виконання рішень Президента України з питань громадянства;

4) приймає відповідно до законодавства рішення про встановлення належності до громадянства України, оформлення набуття громадянства України та їх скасування;

5) готує подання щодо встановлення квоти імміграції;

6) організовує роботу з провадження за заявами про надання дозволів на імміграцію і поданнями про скасування дозволів на імміграцію та виконання прийнятих рішень і у передбачених законодавством випадках приймає рішення про надання дозволу на імміграцію, про відмову у наданні дозволу на імміграцію, про скасування дозволу на імміграцію;

7) бере участь у межах, визначених законодавством, у вирішенні питань трудової міграції та питань, пов'язаних із навчанням в Україні іноземців та осіб без громадянства;

8) здійснює оформлення, обмін і видачу іноземцям та особам без громадянства посвідки на постійне проживання, посвідки на тимчасове проживання, пересилає, визнає недійсними, скасовує, вилучає та знищує такі документи в передбачених законодавством випадках;

8-1) здійснює оформлення, обмін і видачу особам без громадянства посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон, пересилає, визнає

недійсним, вилучає та знищує такий документ в передбачених законодавством випадках;

9) приймає рішення про продовження строку перебування, про відмову в продовженні строку перебування, про скасування продовження строку перебування та про скорочення строку перебування, а також продовжує строк тимчасового проживання іноземців та осіб без громадянства на території України;

9-1) приймає рішення про добровільне повернення або примусове повернення іноземців та осіб без громадянства в країну походження або третю країну, про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства з України, рішення про поміщення до пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, про реадмісію, про заборону в'їзду іноземцям та особам без громадянства в Україну, здійснює заходи, пов'язані з примусовим поверненням/видворенням іноземців та осіб без громадянства з України;

9-2) приймає рішення про визнання/відмову у визнанні особою без громадянства, зупинення/поновлення/припинення розгляду заяви про визнання особою без громадянства, про продовження строку розгляду заяви про визнання особою без громадянства, про скасування рішення про визнання особою без громадянства, а також видає довідку про звернення за визнанням особою без громадянства, продовжує строк її дії та вилучає її;

10) здійснює оформлення, обмін і видачу громадянам України документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, пересилає, визнає недійсними, вилучає та знищує такі документи в передбачених законодавством випадках;

11) здійснює ідентифікацію осіб, в тому числі тих, які звернулися із заявами про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, а також іноземців та осіб без громадянства, які втратили документи, що посвідчують особу, та підлягають видворенню або реадмісії;

12) виконує функції замовника з виготовлення та постачання бланків документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, і документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, а також товарів, робіт і послуг для забезпечення створення і функціонування Єдиного державного демографічного реєстру;

13) здійснює розроблення зразків заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та довідки про звернення за захистом в Україні;

14) приймає рішення про відмову у прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про задоволення скарги, про відхилення скарги, про залишення скарги без розгляду, про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про припинення розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про зобов'язання територіального органу ДМС повторно розглянути заяву про визнання біженцем, про визнання особою, яка потребує додаткового захисту, про втрату статусу біженця/додаткового захисту, про позбавлення статусу біженця/додаткового захисту, про скасування рішення про визнання біженцем/особою, яка потребує додаткового захисту, про відсутність підстав для втрати/позбавлення статусу біженця/додаткового захисту, про відсутність підстав для скасування рішення про визнання біженцем/особою, яка потребує додаткового захисту, про виправлення помилок/неточностей, про позбавлення тимчасового захисту та у передбачених законодавством випадках розглядає скарги на такі рішення і скасовує їх у разі, коли вони були прийняті з порушенням законодавства;

15) збирає та аналізує інформацію про наявність у країнах походження біженців та осіб, які потребують додаткового та тимчасового захисту в Україні, умов, за яких такий захист надається;

16) надсилає компетентним органам влади інших держав запити щодо наявності в таких державах членів сім'ї осіб, які подали заяви про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, чи яких було визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, і правових підстав для возз'єднання сімей;

18) вживає у межах компетенції заходів для сприяння реалізації прав біженців та інших категорій мігрантів;

19) здійснює оформлення, обмін і видачу іноземцям та особам без громадянства посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, проїзного документа біженця, проїзного документа особи, якій надано додатковий захист, пересилає, визнає недійсними, вилучає та знищує такі документи в передбачених законодавством випадках;

20) видає проїзні документи іноземцям та особам без громадянства, яких було визнано біженцями іншими країнами - учасниками [Конвенції про статус біженців](#) 1951 року та/або [Протоколу щодо статусу біженців](#) 1967 року;

21) забезпечує функціонування пунктів тимчасового розміщення біженців та пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні;

22) бере участь у реалізації державної політики у сфері волонтерської діяльності щодо надання допомоги біженцям;

23) подає МВС для подальшого внесення Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо необхідності прийняття рішення про тимчасовий захист (припинення тимчасового захисту), веде реєстрацію осіб, яким надано такий захист;

24) контролює здійснення органами реєстрації реєстраційних дій та у разі виявлення порушень законодавства надсилає відповідному органу реєстрації припис про вжиття необхідних заходів та усунення виявлених порушень, який є обов'язковим до виконання;

24-1) надає органам реєстрації методологічну та технічну допомогу у забезпеченні взаємодії між реєстрами територіальних громад;

25) веде облік осіб, які звернулися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, які визнані біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, яким відмовлено у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, які втратили статус біженця/додатковий захист, яких позбавлено статусу біженця/додаткового захисту, стосовно яких рішення про визнання біженцем/особою, яка потребує додаткового захисту, скасовано, осіб, які звернулися із заявою про визнання особою без громадянства, стосовно яких прийнято рішення про визнання або про відмову у визнанні особою без громадянства та про скасування рішення про визнання особою без громадянства, осіб, стосовно яких прийнято рішення про встановлення, оформлення належності до громадянства України, осіб, які набули, припинили громадянство України, осіб, стосовно яких здійснюються провадження за заявами і поданнями з питань громадянства України та виконання прийнятих рішень, а також забезпечує ведення обліку осіб, які подали заяву про надання дозволу на імміграцію, та осіб, яким надано такий дозвіл на імміграцію, відмовлено у його наданні або прийнято рішення про скасування дозволу на імміграцію;

26) здійснює розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних з діяльністю ДМС, її територіальних органів та територіальних підрозділів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери її управління;

27) надає в установленому законодавством порядку органам ведення Державного реєстру виборців та іншим органам виконавчої влади передбачені законодавством відомості;

28) забезпечує створення, удосконалення, розвиток, супроводження та підтримку функціонування Єдиного державного демографічного реєстру, Єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами, Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства, розпорядником яких є ДМС, а також здійснює заходи із захисту інформації в них;

29-1) надає в установленому законодавством порядку засоби кваліфікованого електронного підпису, а також здійснює їх технічну підтримку та обслуговування;

30) забезпечує у межах повноважень, передбачених законом, формування інформаційних ресурсів (баз, банків даних) щодо персональних даних фізичних осіб (у тому числі їх біометричних даних, параметрів), інших інформаційних ресурсів, необхідних для виконання покладених на ДМС завдань;

30-1) забезпечує роботу ситуатійного центру ДМС;

31) здійснює відповідно до закону заходи щодо запобігання та протидії нелегальній (незаконній) міграції, іншим порушенням міграційного законодавства;

32) здійснює міжнародне співробітництво, бере участь у розробленні проектів та укладенні міжнародних договорів України з питань громадянства, міграції, біженців, осіб, які потребують інших форм захисту, реєстрації фізичних осіб та реадмісії, забезпечує в межах своїх повноважень виконання укладених міжнародних договорів України, здійснює заходи із залучення міжнародної технічної та іншої допомоги згідно із законодавством України, забезпечує прийом, супровід, протокольні та організаційні заходи із делегаціями іноземних держав, міжнародних організацій, експертних місій, зокрема в рамках європейської та євроатлантичної інтеграції, які прибули до України з питань, що належать до компетенції ДМС;

33) здійснює відповідно до закону державний контроль за дотриманням законодавства у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів у передбачених законодавством випадках, притягає порушників до адміністративної відповідальності;

34) вживає у межах своїх повноважень заходів із забезпечення доставки документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, документів, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус, від

державного підприємства, що належить до сфери управління Мінекономіки, до територіальних органів та територіальних підрозділів ДМС;

35) здійснює управління об'єктами державної власності, що належать до сфери управління ДМС;

36) надає адміністративні послуги відповідно до закону;

36-1) удосконалює процедури надання адміністративних послуг, у тому числі шляхом впровадження електронних сервісів, зокрема електронної черги, оплати вартості адміністративних послуг платіжними картками;

36-2) взаємодіє з адміністратором Єдиного державного демографічного реєстру, у тому числі з питань, пов'язаних із забезпеченням належного функціонування та адміністрування Єдиного державного демографічного реєстру;

36-3) проставляє апостилю на документах, що видаються ДМС, її територіальними органами та територіальними підрозділами, що стосуються сфери міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів;

37) формує державне замовлення на підготовку фахівців та забезпечує підвищення їх професійного рівня у відповідній сфері, у тому числі з використанням електронних інформаційних ресурсів;

38) виконує у межах повноважень, передбачених законом, правозастосовні і правоохоронні функції;

39) здійснює інші повноваження, визначені законом.

ДМС для виконання покладених на неї завдань має право:

1) залучати в установленому порядку до виконання окремих робіт, участі у вивченні окремих питань вчених і фахівців, працівників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, а також підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками);

2) одержувати безоплатно від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності та їх посадових осіб, а також від громадян та їх об'єднань інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на ДМС завдань;

3) скликати наради, утворювати комісії та робочі групи, проводити наукові конференції, семінари з питань, що належать до її компетенції;

4) користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державною системою урядового зв'язку та іншими технічними засобами;

5) проводити перевірки стану додержання органами виконавчої влади, громадянами, органами реєстрації, підприємствами, установами та організаціями вимог законодавства у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів і вносити пропозиції щодо усунення причин порушення таких вимог;

6) ініціювати проведення спільних перевірок з правоохоронними органами та іншими центральними органами виконавчої влади у межах повноважень, передбачених законом;

7) створювати умови для тимчасового тримання іноземців та осіб без громадянства, затриманих за незаконне перебування на території України, до вирішення питання щодо їх примусового видворення або поміщення до пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, шляхом виділення приміщень в територіальних органах ДМС.

7. ДМС здійснює свої повноваження безпосередньо і через утворені в установленому порядку територіальні органи та територіальні підрозділи, у тому числі міжрегіональні.

На утворені територіальні органи та територіальні підрозділи ДМС може покладатися виконання окремих завдань за міжрегіональним принципом.

8. ДМС під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими державними органами, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, тимчасовими консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, утвореними Кабінетом Міністрів України, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, громадськими спілками, профспілками та організаціями роботодавців, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, а також підприємствами, установами та організаціями.

9. ДМС у межах повноважень, передбачених законом, на основі та на виконання [Конституції](#) та законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та

законів України, актів Кабінету Міністрів України, наказів МВС видає накази організаційно-розпорядчого характеру, організовує і контролює їх виконання.

10. ДМС очолює Голова, який призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України відповідно до законодавства про державну службу.

ДМС з метою організації своєї діяльності:

1) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх реалізацією в апараті ДМС, її територіальних органах та територіальних підрозділах, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери її управління;

2) організовує проведення конкурсу на зайняття вакантних посад державної служби в апараті ДМС, керівників територіальних органів ДМС та їх заступників, керівників територіальних підрозділів ДМС, в установленому порядку призначає керівників підприємств, установ та організацій, що належать до сфери її управління, забезпечує в межах повноважень, визначених законом, організацію підвищення рівня професійної компетенції державних службовців і працівників апарату ДМС, її територіальних органів;

3) контролює та координує діяльність територіальних органів та територіальних підрозділів ДМС;

4) надає територіальним органам та територіальним підрозділам методичну і практичну допомогу, проводить перевірки їх діяльності;

5) організовує планово-фінансову роботу в апараті ДМС, її територіальних органах та територіальних підрозділах, пунктах тимчасового розміщення біженців, пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери її управління, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку в установленому законодавством порядку;

6) взаємодіє з громадськими об'єднаннями та міжнародними неурядовими організаціями, в тому числі тими, що надають гуманітарну та інші види допомоги біженцям та іншим категоріям мігрантів, шляхом реалізації спільних проектів (програм);

7) забезпечує у межах повноважень, передбачених законом, виконання завдань мобілізаційної підготовки та мобілізаційної готовності держави;

8) організовує ведення діловодства та архівне зберігання документів в апараті ДМС відповідно до встановлених правил;

9) забезпечує самопредставництво ДМС у судах через Голову ДМС, його заступників, а також без окремого доручення через державних службовців юридичної служби ДМС;

10) забезпечує самопредставництво ДМС у судах за окремим дорученням через керівників її територіальних органів, у тому числі міжрегіональних, державних службовців структурних підрозділів апарату ДМС та державних службовців структурних підрозділів її територіальних органів, у тому числі міжрегіональних.

Повноваження Голови ДМС:

1) очолює ДМС, здійснює керівництво її діяльністю, представляє ДМС у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами та організаціями в Україні та за її межами, здійснює повноваження керівника державної служби в ДМС;

2) вносить на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозиції щодо забезпечення формування державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, розроблені ДМС проекти законів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, а також позицію щодо проектів, розробниками яких є інші міністерства;

3) вносить на розгляд Міністра внутрішніх справ проекти нормативно-правових актів МВС з питань, що належать до компетенції ДМС;

4) у межах повноважень, передбачених законом, організовує і контролює виконання в апараті ДМС, її територіальних органах та територіальних підрозділах Конституції та законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів МВС з питань, що належать до сфери діяльності ДМС;

5) подає на затвердження Міністрові внутрішніх справ плани роботи ДМС;

6) звітує перед Міністром внутрішніх справ про виконання планів роботи ДМС та покладених на неї завдань, про усунення порушень і недоліків, виявлених під час проведення перевірок діяльності ДМС, її територіальних органів та територіальних підрозділів, а також про притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у допущених порушеннях;

7) вносить на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозиції щодо утворення в межах граничної чисельності державних службовців та працівників ДМС і коштів, передбачених на її утримання, територіальних

органів, у тому числі міжрегіональних, які є юридичними особами публічного права, а також щодо ліквідації, реорганізації Кабінетом Міністрів України таких органів;

8) затверджує положення про самостійні структурні підрозділи апарату ДМС;

9) призначає на посаду та звільняє з посади за погодженням з Міністром внутрішніх справ керівників і заступників керівників самостійних структурних підрозділів апарату ДМС, призначає на посади та звільняє з посад інших державних службовців і працівників апарату ДМС;

10) затверджує штатний розпис та кошторис територіальних органів;

11) затверджує за погодженням з Міністром внутрішніх справ структуру територіальних органів;

12) призначає на посаду за погодженням з Міністром внутрішніх справ та головами відповідних місцевих держадміністрацій та звільняє з посади керівників територіальних органів ДМС;

13) призначає на посаду за погодженням з Міністром внутрішніх справ заступників керівників територіальних органів ДМС та звільняє їх з посади;

14) призначає на посаду та звільняє з посади керівників територіальних підрозділів ДМС та їх заступників у порядку, передбаченому законодавством про державну службу;

15) утворює, ліквідовує, реорганізовує підприємства, установи та організації, що належать до сфери управління ДМС, затверджує їх положення (статuti), в установленому порядку призначає на посади та звільняє з посади їх керівників;

16) розподіляє обов'язки між своїми заступниками;

17) забезпечує взаємодію ДМС з визначеним Міністром внутрішніх справ структурним підрозділом МВС;

18) скасовує повністю або в окремій частині акти територіальних органів ДМС;

19) забезпечує дотримання встановленого Міністром внутрішніх справ порядку обміну інформацією між МВС і ДМС та своєчасність її подання;

20) вирішує в установленому порядку питання щодо заохочення та притягнення до відповідальності державних службовців та працівників апарату ДМС, керівників територіальних органів та територіальних підрозділів ДМС, присвоює їм ранги державних службовців;

21) вносить в установленому порядку подання щодо представлення державних службовців та працівників апарату ДМС, її територіальних органів та територіальних підрозділів до відзначення державними нагородами;

22) утворює комісії, робочі та експертні групи;

23) скликає та проводить наради з питань, що належать до його компетенції;

24) вживає заходів для забезпечення режиму секретності та здійснює постійний контроль за станом охорони державної таємниці в апараті ДМС;

25) підписує накази ДМС;

26) дає у межах повноважень обов'язкові до виконання державними службовцями і працівниками апарату ДМС, її територіальними органами та територіальними підрозділами доручення;

27) затверджує граничну чисельність працівників пунктів тимчасового розміщення біженців і пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, а також їх структуру, штатний розпис і кошторис у межах коштів, передбачених на утримання ДМС;

28) здійснює інші повноваження, визначені законом.

11. Голова ДМС має трьох заступників, у тому числі одного першого, які призначаються та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України відповідно до законодавства про державну службу.

12. Для погодженого вирішення питань, що належать до компетенції ДМС, обговорення найважливіших напрямів її діяльності у ДМС може утворюватися **колегія**.

Рішення колегії можуть бути реалізовані шляхом видання наказу.

Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності у ДМС можуть утворюватися інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи.

Рішення про утворення чи ліквідацію колегії, інших постійних або тимчасових консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, їх кількісний та персональний склад, положення про них затверджує Голова ДМС.

13. ДМС використовує транспортні засоби спеціалізованого призначення, у тому числі із символікою ДМС, обладнані спеціальними світловими та звуковими сигнальними пристроями.

14. Працівники ДМС користуються медичним обслуговуванням у закладах охорони здоров'я МВС на умовах і в порядку, передбачених для працівників МВС.

15. Гранична чисельність державних службовців та працівників ДМС затверджується Кабінетом Міністрів України.

Структуру апарату ДМС затверджує її Голова за погодженням з Міністром внутрішніх справ.

Штатний розпис та кошторис апарату ДМС затверджує Голова ДМС за погодженням із Мінфіном.

16. ДМС є юридичною особою публічного права, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Казначейства.

Структура

- **Апарат ДМС**

- **Територіальні органи ДМС**

Центральне міжрегіональне управління ДМС у м. Києві та Київській області

Управління ДМС у Вінницькій області

Управління ДМС у Волинській області

Головне управління ДМС у Дніпропетровській області

Головне управління ДМС у Донецькій області

Управління ДМС у Житомирській області

Головне управління ДМС у Закарпатській області

Управління ДМС у Запорізькій області

Управління ДМС в Івано-Франківській області

Центрально-південне міжрегіональне управління ДМС

Управління ДМС у Луганській області

Головне управління ДМС у Львівській області

Управління ДМС у Миколаївській області

Головне управління ДМС в Одеській області

Управління ДМС у Полтавській області

Управління ДМС у Рівненській області

Управління ДМС у Сумській області

Управління ДМС у Тернопільській області

Головне управління ДМС у Харківській області

Управління ДМС у Херсонській області

Управління ДМС у Хмельницькій області

Управління ДМС у Чернівецькій області

Управління ДМС у Чернігівській області

- **Пункти тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства**

Державна установа «Миколаївський пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні ДМС України»

Чернігівський пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні ДМС України

Волинський пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні ДМС України

- **Пункти тимчасового розміщення біженців**

Пункт тимчасового розміщення біженців у Закарпатській області

Державна установа «Пункт тимчасового розміщення біженців у м. Одеса»

Пункт тимчасового розміщення біженців у м. Яготині Київської області

- **Державне підприємство «Документ»**

Державне підприємство «Документ» створене у 2003 році і з червня 2011 року за рішенням Кабінету Міністрів України перебуває у сфері управління ДМС України.

Основною метою діяльності підприємства є впровадження нових сервісів і стандартів надання послуг, створення сучасних умов для обслуговування громадян України, іноземців та осіб без громадянства.

Підприємство, визначене законодавчими актами адміністратором Єдиного державного демографічного реєстру, здійснює реалізацію заходів з інформаційного, технічного і програмно-технологічного забезпечення функціонування цієї електронної інформаційно-телекомунікаційної системи та впроваджує єдину службу сервісної підтримки її користувачів.

Підприємство наділене законом необхідними повноваженнями прийому заяв-анкет громадян на оформлення біометричних документів та їх видачі. Для цього коштом підприємства із використанням сучасних інформаційних систем і за європейським зразком утворено 27 центрів обслуговування громадян «Паспортний сервіс» у 21 регіоні України. Крім прийому заяв-анкет, у цих центрах громадянам надається комплекс сервісних послуг у сфері міграції, у тому числі проставлення апостилю, оформлення страхового полісу і довідки про наявність або відсутність судимості, забезпечення офіційного перекладу інше.

Здійснюється закупівля програмно-технічних комплексів для нарощування потужностей Єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами, розробляється або модернізується програмне забезпечення для її підсистем, проводиться переведення паперових обліків міграційної служби в цифровий формат для спрощення обслуговування населення з використанням електронних баз даних.

Підприємство не отримує фінансування з державного та місцевих бюджетів, а функціонує на принципах самоокупності. Отримані в результаті господарської діяльності кошти ДП «Документ» використовуються виключно в межах затвердженого ДМС України фінансового плану.

Володіє офіційно зареєстрованим знаком «Паспортний сервіс» для товарів, робіт і послуг (товарна марка).

• **Державна науково-виробнича корпорація «Київський інститут автоматики»**

ДНВК «КІА» створене у 2007 році внаслідок реорганізації Державного підприємства «Науково-виробнича корпорація «Київський інститут автоматики» шляхом перетворення та з червня 2019 року за рішенням Кабінету Міністрів України перебуває у сфері управління ДМС України (розпорядження від 26 червня 2019 р. № 471-р).

ДНВК «КІА» діє з метою координації виробничої, наукової та іншої діяльності учасників Корпорації, та для вирішення завдань ефективності та технологічного вдосконалення автоматизації процесів і електронних сервісів, що використовуються під час виконання своїх функцій Державною міграційною службою України, координації наукових досліджень та розробок у сферах міграції, автоматизації діяльності Державної міграційної служби України, залученню інвестицій та інновацій в науку України (п. 3.1 Статуту).